

**Frågor för skriftligt besvarande E-9239/2010
till kommissionen**

Artikel 117 i arbetsordningen

Konrad Szymański (ECR)

Angående: Vertikala avtal och förfaranden inom motorfordonssektorn.

Sedan juni 2010 gäller kommissionens förordning (EU) nr 461/2010 av den 27 maj 2010 om tillämpningen av artikel 101.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på grupper av vertikala avtal och samordnade förfaranden inom motorfordonssektorn. I Polen utarbetades ett förslag till förordning till ministerrådet som förverkligar denna förordning. Förslaget innehåller vissa skillnader från kommissionens förordning och dessa beror på särskilda förhållanden i den polska bilindustrin. I samband med detta har jag följande frågor till kommissionen:

Tänker kommissionen reagera, och i så fall på vilket sätt, på det faktum att definitionen ”delar av motsvarande kvalitet” i § 2, punkt 22 i förslaget till förordningen kommer från kommissionens förordning (EG) nr 1400/2002 medan det i de befintliga riktlinjerna (kommissionens riktlinjer 2010/C 138/5, punkt 20) finns en ny definition?

Anser kommissionen att bestämmelsen i § 2, punkt 24 b i förslaget till förordningen kan förstås som att avtalet om en lägsta nivå för inköp av reservdelar kan undantas från konkurrensskyddet medan det i praktiken inte är så? Är en sådan bestämmelse i linje med EU-rätten?

Vilken ståndpunkt tänker kommissionen anta gentemot § 19 i förslaget till förordningen som tillåter undantag för klausuler som finns i bestämmelser om vertikala avtal som ingås för en period som är kortare än fem år? Enligt antaganden från kommissionen överstiger alltid deltagandet i den egentliga marknaden för biltillverkare med 30 procent, vilket betyder att de inte kan omfattas av undantaget i förordning nr 461/2010. Är en sådan bestämmelse som i § 19 förenlig med EU-rätten?